

Τεράστια απώλεια

Καλό ταξίδι Τζιμάκο...

Δημοσίευση: 13 Ιαν 2018, 18:40 | Τελευταία ενημέρωση: 13 Ιαν 2018, 18:40

«Ο λάκκος με τ' αστεία που σκάβω από παιδί / η τέλεια ληστεία που έχω σκαρφιστεί με σφίγγει σαν παπούτσι ντόπιο και μπαλωμένο / στο χείλος του Ζαλόγγου το τέλος περιμένω» τραγούδαγε ο Τζιμάκος το 1993 στο δίσκο «Vivere Pericolosamente». Και το τέλος ήρθε. Πιο νωρίς από ότι περίμενε. Και αυτός και εμείς μαζί του.

Το μεσημέρι το Σαββάτου ο Τζιμάκος έπαθε ένα ακόμη καρδιακό επεισόδιο και άφησε την τελευταία του πνοή στο σπίτι του. Λίγο αργότερα στον Ερυθρό Σταυρό επιβεβαιώθηκε ο θάνατός του και εμείς μείναμε να κοιτάμε δακρυσμένοι το κενό. Γιατί η απώλεια, όσο και να είσαι προετοιμασμένος για αυτή πάντα σε ξαφνιάζει. Πάντα σε παγώνει. Τον περασμένο Δεκέμβριο, όταν ο Τζιμάχος κατέρρευσε στη σκηνή και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, ήμασταν όλοι σίγουροι ότι θα τα καταφέρει. Σκληρό καρύδι τον έλεγαν

όλοι και ξέραμε κατά βάθος ότι θα το παλέψει και αυτή τη φορά. Όπως έκανε τόσα χρόνια που τον ταλαιπώρουσαν προβλήματα υγείας.

Και τώρα; Από τη δεκαετία του '80 που ψάχναμε την παράνομη κασέτα με την έντονη φημολογία σε τραγούδια που δεν θα πέρναγαν από τη λογοκρισία, μέχρι σήμερα πέρασαν πάνω από τριάντα χρόνια. Αλλά τίποτα δεν άλλαξε τη σχέση μας μαζί του. Ο ροκάς που σόκαρε κυρίως με τους στίχους του. Τα απανωτά μπιμ σε κάθε κομμάτι. Ο πόλεμος που δέχτηκε πολλές φορές για τον τρόπο που σατίριζε πρόσωπα και καταστάσεις. Πάντα στα μαύρα, πάντα με χιούμορ που έκοβε σαν ξυράφι. Πάντα με άποψη ριζοσπαστική και τολμηρή. Πάντα ο εαυτός του.

Παρουσιάστηκε σφάλμα.

Δοκιμάστε να παρακολουθήσετε αυτό το βίντεο στο www.youtube.com ή ενεργοποιήστε το JavaScript αν είναι απενεργοποιημένο στο πρόγραμμα περιήγησής σας.

Ένας αντισημιτικός καλλιτέχνης, ένα τραγουδοποιός από τους λίγους, ένας ηθοποιός, συγγραφέας, ραδιοφωνικός παραγωγός. Ένα άνθρωπος ευφύεστατος που ξεχώριζε, που δεν μιμήθηκε ποτέ κανέναν, που δεν είχε ανάγκη ποτέ να μιμηθεί κανέναν. Δημιούργησε σχολή, και εξακολουθούσε να σε κάνει ρεζίλι αν καθόσουν στα πρώτα τραπέζια σε κάποιο live του. Γιατί κατά βάθος και το ήθελες και σου άρεσε κι όλας.

Το καλοκαίρι που μας πέρασε ο Πανούσης συμμετείχε στην Ειρήνη του Αριστοφάνη. Θεατρική παράσταση που ανέβηκε και στην Επίδαυρο στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Αυτή ήταν και μια από τις τελευταίες του φορές στη σκηνή και η τέλεια αφορμή να δώσει συνεντεύξεις, να μιλήσει στον κόσμο, να τον απολαύσουμε λίγο περισσότερο. Γιατί ακόμα και σε αυτό ο Τζιμάχος έπαιζε με τους δικούς του όρους. Όποτε ήθελε, όπου ήθελε, όπως ήθελε. Οι εμφανίσεις στο Κύτταρο που ακολούθησαν διακόπηκαν απότομα όταν στη θρυλική του σκηνή ο Τζιμάχος κατέρρευσε και αποχώρησε εν μέσω χειροκροτημάτων με φορείο. Αυτό ήταν και το τελευταίο χειροκρότημα που απόλαυσε ο Τζιμάχος όσο βρισκόταν εν ζωή.

Καλό ταξίδι.

Νατάσα Μαστοράκου
in.gr